

[Finansministeren]

kræfte, at det faktisk var meningen med den tone, der er lagt ind i redegørelsen, så det er rigtigt læst. Men det er også nødvendigt, at vi får den debat, for reduktionen af den offentlige sektor er faktisk nødvendig, det er ikke et ideologisk spørgsmål.

I den forbindelse vil jeg godt nævne den redegørelse om styring af det offentlige personaleforbrug, som Finansministeriet og Indenrigsministeriet offentliggjorde i februar i år, hvor vi bl.a. vurderer udviklingen i arbejdsstyrken.

Lad mig tage tre 5-års-perioder og se på tilgangen i arbejdsstyrken. Fra 1975 til 1980 var der en tilgang i arbejdsstyrken på ca. 158.000, fra 1995 til 2000 vil der ikke være nogen tilgang, og fra år 2005 til 2010 vil der være et fald i arbejdsstyrken på 60.000. Det er altså klart, at når vi skal tilrettelægge samfundsudviklingen, må der være forskel på den måde, vi tilrettelægger den på, når vi i en 5-års-periode har en tilgang på 158.000 og i en anden har et fald på 60.000. Derfor er det vores vurdering, at størrelsen af den offentlige sektor må tages op til grundig overvejelse, og det er også vores vurdering, at vi må nedtrappe størrelsen af den offentlige sektor for simpelt hen at have den nødvendige arbejdskraft til rådighed for den produktion og eksport, der skal ske i den private sektor.

Jeg vil gerne sige det på den måde, at hvis vi skal have råd til at fastholde og udbygge et velfærdssamfund, mener jeg, at det er pinende nødvendigt, at vi nedtrapper størrelsen af den offentlige sektor. Hvis vi ikke har vilje til at frigøre arbejdskraften, sådan at den kan overføres til erhverv, der kan producere og eksportere os ud af vore problemer, bliver vi låst fast i den danske gældsælde.

Når vi skal nedtrappe den offentlige sektor, men samtidig have en offentlig sektor, som er velfungerende, og som leverer god service, er det netop vigtigt, at vi får denne nuancerede debat om den offentlige sektors størrelse og om, hvilke opgaver den offentlige sektor skal løse. Vi skal have en personalepolitik, en overenskomstsituation, en lønpolitik, der gør, at vi kan tiltrække gode, kvalificerede, engagerede og motiverede medarbejdere, sådan at den offentlige sektor er en bragende god arbejdsplads, hvor det er godt at arbejde, hvor man er stolt af at arbejde, og hvor man leverer service af en kvalitet, som vores borgere og andre brugere kan være tilfreds med.

Det er altså nødvendigt at reducere den offentlige sektor, men hvis det skal lykkes, er det sandelig også nødvendigt at gøre det på en sådan måde, at de offentligt ansatte er klar over, at det ikke er rettet mod dem, men mod politikerne. Det er os, der har ansvaret for at tage stilling til sektorens størrelse.

Jeg noterede selvfølgelig, at hr. Jes Lunde var mere positiv over for rapporten om de bedste i staten end hr. Behnke, men jeg mener nu ikke, at man kan få det til at hænge sammen med sit politiske ståsted. Nu ville hr. Behnke gerne sammenligne det med Rusland og stalinistiske metoder. Hvad er det for noget? Hvor tit kårer vi årets bedste fodboldspiller eller årets bedste sportsmand eller årets bedste danske film eller årets bedste danske fjernsynsudsendelse? Det gør vi igen og igen.

Hvis vi ser på det private erhvervsliv i Danmark, er der ikke det erhvervsblad med respekt for sig selv, der ikke en eller to gange om året kårer årets bedste private virksomhed. Somme tider gør man det ud fra overskudsgrad, somme tider ud fra omsætningsgrad eller omsætningsfremgang, somme tider ud fra det, der på nydansk hedder image, altså et forsøg på også at skabe konkurrence mellem de private virksomheder om at være gode. Man uddeler årets regnskabspris, man uddeler årets bestyrelsespris. Det er en god privatkapitalistisk metode, hvis vi endelig skal sige noget.

At turde sige, at noget er godt, og at turde tage ansvaret for at pege på, at nogle er gode, og dermed sige, at andre ikke er helt så gode, er en god kapitalistisk metode, og det er egentlig lidt specielt, at det er hr. Jes Lunde fra SF, der synes, det er i orden, mens hr. Behnke fra Fremskridtspartiet går imod det.

Både hr. Jes Lunde og hr. Behnke var enige om, at vi skulle øge tempoet i afbureaukratiseringen, og det er en melding, som jeg tager positivt op, for et af formålene med moderniseringsredegørelsen er faktisk at få skabt det politiske grundlag for, at vi kan få et endnu stærkere tempo i afbureaukratiseringen og et endnu stærkere tempo i moderniseringen. Det mener vi der er behov for, sådan at vi på naturlig vis kan nedtrappe størrelsen af den offentlige sektor.

Jeg noterede, at stort set alle ordførere, måske med undtagelse af hr. Lykketoft, der virkede lidt gammeldags i dag, sagde, at vi selvfølgelig